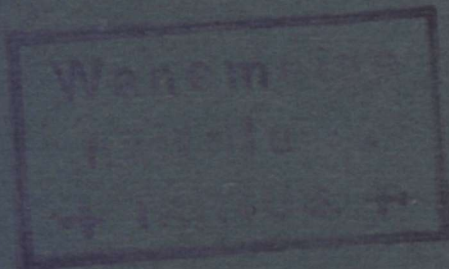

212.

6014

Tema perekond.

Benno Jacobson.

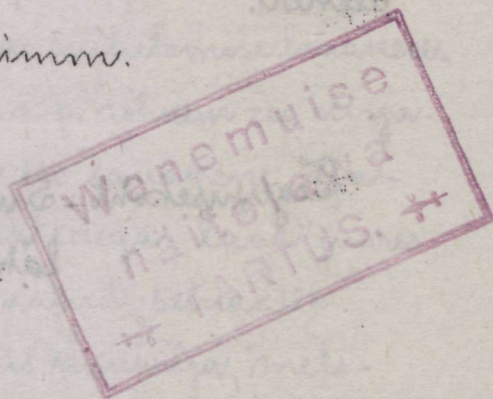
Am 2/5-

Tenni perekond:

Sustnang 1 maatuses.

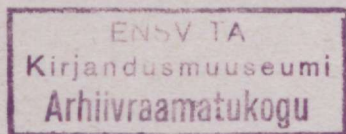
Benno Jacobson.

Tõlkinud: L. Simm.

Vanemuise näitelava.

Januar 1914.

76135

Osalistad:

Parun Kurt von Eshen-Duisburg.
 Karlotta, tantsija, tema abikaasa.
 Sasha, operetteaulija.
 Kärro v. Ulp.
 Kristjan Sõbbene.
 Proua Sõbbene.
 Dill, teatrireporter.
 Annette, toatüdruk.
 Johann Kook.
 Teener.

Tegemisekoht: Suvitusekoht suure linna
 läheduses.

(Peenemaitiselt ja taredasti sisseseatud
 rõõrastetuba suvemajas. Pahem ja parempool
 päältvaatäjate poolt. Pahemal pool kiiwus, wähe
 taga pool klaver, ismarguse pingiga, veel rohkem
 taga teine uks. Klaveri pääl parun Kurti kübar.
 Pahemal pool keskel lehtine rõõwus, mille
 taga rõdu, kust aed näha on. Taga seinas, keskel
 kiiwus, mis eeskotta wüb; kui see uks awatud on,
 wõib eeskoja nurgas rüütli raudrüüded ja trepi
 alumised astmed näha. Sissekäigu juures tore
 õlest jalomatt. Rohkem taga pool, parem. pool tore
 sohwa, selle kõrwal toolid ja suitsutamise lauakene.
 Rõdu lähedal küigetool. Paremp. p. rohkem ees kirjju-
 tuse laud. Pahem. p. rohkem ees lauakene, aja-
 lehtede, raamatute, moodulehtedega, laua juures
 naks tooli. — Kujud, bronsskujud, seinakell
 kastiga, õliwarvipildid, mis puuivilja, mets-
 lina, mererähki j. n. e. kujutavad.)

1. etendus.

Annette. Siis Johann

Annette (käib laulu ümiseses õhuniisutajoga
pritsides taas ümber.)

Johann (tuleb, sedel käes kassusest sisse, mille ta
pooliti lahti jätab.)

Annette Ah, meie uus kass! Mis teil sääl siis
käes on?

Johann (walges kassariides, mütsi pääs, umbes kolme-
ümmne aastane, väike must morkahabe ja koteletid,
wäga peenikene). Esialgne kavatsus tänasereis dineriks -
armuline prona tahtis, et ma seda temale enne
näitama pean.

Annette. Siis te peate veel natuke ustatama - prona
laseb ennast praegu masseerida.

Johann. Masseerida?

Annette. Kus ja, paruni härra masseerib teda. Ta
teeb seda oma lõbus, just nagu teistel oma
spord on. Kas rattasõitmine, õngitsemine või
margikorjamine! Tal tuleb selle järel alati
parem ifu!

Johann. See on mulle väga armas; ma armastan

tublisi süüjaid! Ohjas, kus minu käteväde vastu
mitte kanniliku lugupidamist ei näidata, ei ole
ma häameelega. Näete preili, preili -

Annette (nahele) Annette!

Johann. Waadake, preili Annette, just sellepärast
tulim ma oma viimase koha pealt, Rootsi saa-
diku juurest ära. Saadik oli nõrga nähtuga
ja vihastas iga kord selle üle, kui teised suuri
isuga söivad, suurte lõunasöökide ajal nälgisi-
mad maesed ametnikud, nii et kogu oli pealt näha
ja kõige kõredamad koidud tulimad peasegu
punitumata kõõri tagasi, kus neid teenijate nahka
panivad (Winkel). Alamad sorti inimeste jaoks
ei keeda ma aga mitte!

Annette (naerdes). Noh, selle pärast saab teil siin
parem olema, Johanni härrad. Paruni härra
süda külme eest, ja proua, noh, see on na-
mehe eest mälgas, wist küll, et endise ameti pa-
rajusepidamist ära unustada.

Johann. Mis ta siis oli?

Annette. Tantsija.

Johann. Ah soo. Aga ütlege õige, preili Annette,

misparast selle suvemaja nimi siin „Kihlvedu“
on? Oige imelik nimi.

Annette (kus mahapääl tegevuses on alund). See on
päris lihtne! Paruni härra vedas preiliga kord
kihla ja kaotas müidugi nagu kord ja kohus ja
preili soovis enesile üks suvemaja majakraa-
miga, klaveriga, kuuvikera, majahoidjaga ja
mehega.

Johann. Tõhoo!

Annette. Ja müidugi. Ja ta sai ka kõik nagu tahtis.
Need mehed küll! Iseäranis vanemad parunid.
Kui mul ainult mõni näppu puutus, küll mi-
nust juba ka paruniproua saaks.

Johann. Kus Teil kokaprouast küll ei oleks?

Annette. Suvemaja, majakraami, klaveri, kuuvikera,
majahoidja ja mehe pääle? Olgu!

Johann. Oadake veel vähe, kuni mu kunnit parun-
ni härra mainussöökidest omale suvemaja on
mõistnud keeta. Aga väike Vorschmackine ette!
Miss? (Fabrik sundelda).

Annette. Ei, ei! See on magussöökine ja seda saab
lõpuks. Aga näidake ometi, millega teie tänas

ma sunnemaja keetma hakate.

Johann (põlgavalt). See ei ole õieti kellegi õige süügi saart, see ei ole ju Prantsuse keeligi. Ma ei saa aru, kuidas peenikesed inimesed niisuguse rumala moodu järel tahavad näia. Kui juba enne süüki võis aru saada, mis pärast süüd, siis ei ole ju süügist peoltgi lõbu!

2. etendus.

Endised. Parun Kurt.

Kurt (kolmekümnese aastate algusel, suurte nurandega, tuleb esimesest uksest pahem. poolt, väga peenikeselt rindes, meelil mäel, illeskeratunud särki naistega, monoch silmas). Ah, see karastas!

Veerand tundi masseerida on tervislike kasulikum, kui kaks tundi jalutada. Annette, prona kutsusid teid. Ah - mul on päris see haigsamud! Andke see riistapuu siia! (Ütleb õhupuhastaja, mis Annette näis on).

Annette. Siis, paruni härra! (Annab selle temale ju ümmiselt ära minnes, unustades „Pupsi“.)

Kurt (paraselt). Mis see siis on?

Annette (näiv). „Pupsi“, paruni härra, mis armu-

line paruni prona marenn tantsis! (Esimeset
uksest pahem. p. ära).

Kurt (wihaseilt). Tänan!

3. etendus.

Kurt. Johann.

Johann (astub kergelt kummardades ettepoole,
barett pääs). Paruni härra, mul on annu ennast
esiteleda -

Kurt (pritsib ennast vaporisatuniga, wäga
hunnitatult). Ah, teie olete nus kook! Wäga rõõmus-
taw! Teid soovitati mulle wäga. (Te on näge
sõbralis, kuna Johann tagasihoidlikus jääb)

Johann (iseteadwalt). Ma usun paruni härra,
et see mitte liialdus ei olud! Mina õppisin
Parisis ja olen kaks korda endise Inglise kuningale
keetnud ja kuninglike sõrgus arwaldasinnad mulle
oma iseäralist rahulolemist.

Kurt. See rõõmustab mind! See rõõmustab mind
näga.

Johann (sedelit näidates). Armuline prona käs-
kiswad, et ma nendele süögikaardi kämasees
lämmaks valmistaksin. Siin ta on, paruni härra!

Kurt (suure hirmutusega sedelit võttes). See on minu asi. (Soeb) „Austriid, kana-supp, lam-
balika Inglise moodi, ribipraad, forellid võiga,
värsked kartulid, animares shampinjoniidiga,
nurmkanad trüffelitega, anipraad, värsked
kurgid, sparglid, jää, puuvili! Kõn, on küll
matuse mõhepoole, aga ei ole halvasti kokku
seatud! Ainult animaresse asemel võiks te
teie külmaga segatoitu metsmitse lihast teha.

Aga üks küsimus, kuidas teie seda teete? (Istub
parem. p. väikese sohva peäle, keerab kässid
alla ja kuulab uudishimulikult päält.)

Johann. Kas walget või pruuni, paruni härra?

Kurt. Walget?

Johann (prühulikult). Ma võtan hästi lähikseenud
walget kastet, lisan selle juurde inglisisuasti, ja
maikmaid vürtsisid, lasen kõiks hästi läbi keeda,
pääle selle lasen kõiks läbi rätiku ja segan nii
kaua, kuni ta paarses hakkab minema. Selle
juurde tarvis minema liha lõikar ma ilusateks
tükkideks, kastan need kaste sisse ja —

Kurt (wähikele hääkides, suu meth jookestes). Siis

panen ma need tükiid üliga väietud plaadi
pääle ja lasen külmases minna. Eune lau-
aleandmist ilustan ma seda peterselli lehte-
dega ja geleega — see tähendab, mitte mina
maid teie! Suurepäraline! Ma näen, kuu oskate oma
asja! Aga et meil lüüna kaimis väheposlne
on, siis looge mulle einese tüige naves väikest
lamba kotelettist!

Johann. Väga hääd, paruni härra. (Ära minnes).
Mul on aau, paruni härra!

Kurt (kuu Johann juba ukse juures on). Tehne
parem kolm lamba kotelettist ja mitte liiga
tillused

Johann (kummardab väikeses, keskelt ära).

4. etendus.

Kurt. Karlotta.

Kurt (võtab suitsetamiselaua päält sigari ja süütab
selle põlema. Wäljuga tuleb paljunnilt tupp.

Kurt (kargab kõrvale). Pagana päralt, see ära
neetud apteker siit kõrvalt pritsib juha jälle!

Karlotta (esimesest uksest pahem. p. ukse
kõnnikusleidis, hoiab Kurti vunde käes ja

teeb tantsusammusid, kuna ta paluwa näd-
liigutustega kumbe Kurti poole ksisab).

Koh, kas sa aru saad, Kurt, mis ma sellega
ütelda tahan?

Kurt (naeratades). Sa tahad sellega ütelda,
Karlotta, et ma oma kumbe sinu näist pean
vastu võtma ja selga tõmbama!

Karlotta (temale kumbe selga tõmmates). Oigero!
Käed sa müüd, ja sina tõendad ikka, et tantsi-
mine ühes arusaamatamatel kunstidel on?!

Kurt. Sa pead onneti järvele andma, kullakene,
et jalgadega (teeb parema jalaga liigutuse)
kõike selgesti äratähtsada ei saa?!. Kujuta
enesele ette, et sina kui mahajäetud naene
oma petjale ligined ja temale tummalt järg-
misi ettekiteid tahad teha: „Truuduse murdja!
Kõnda pead sa oma lubamist ja täida seda,
mis sa mulle altari ees wandusid! Ilusal kuu-
paistelisel ööl, kui õigsis laulis, wandusid sa
mulle jäsmine lusthoones igawest. truudust.
Nüüd aga petad sa mind ja jätad mind maha.
Kõta siis ka oma laps - meie laps ühes!“ -

Noh, kuidas sa seda teeksid, kalline?

Karlotta (pahandades). Sa nõnad aga sa rube liiga palju, Kurt. (Välk meejõlgesid toas). Kas apteeker juha jälle pritsib?

Kurt. Ja! Sel inimesel on tõesti haigus, teistele ilma rahata wannisid anda. Ma kirjutasin temale, aga nüüd ka minnaes paar rida ja keelasin temal selle igavese pritsimisviisakalt, aga kindlalt ära!

Karlotta. See oli tubli, mu armas Kurt! (Sätub pahum. p. enesele). Kuidas peaksin ma seda aija temale kõige paremini ära ütlima? (Istub klaveri juurde, kummeldab klavimidi pääle, ilma et ta neid alla suruks)

Kurt. Kuule! (Sätub kindlalt) Minu härra!

Karlotta. Väga hästi!

Kurt (edasi lugedes). „Ihul on auu teie naaber olla. Igal inimesel on oma nõus külg. - Teie armastate aiapidamist, mille eest ma teile sugugi etteheiteid ei taha teha! Te tõusete hommikul meepritsiiga üles ja lähete õhtu meepritsiiga magama! Te kastate iga päew oma georginisiid ja hortensiaid, aga

mitte päeva ei läha mööda, kus teie ka meie
 aeda ehk meie palkonit ei kasta! Ma pean
 teid kungimalt paluma, niisugused kaste
 katsed katsumata ja meid kätmata jätta!
 Kõige suurema auustusega" — (ümbisib veel
mõne auusaamata sõna). So — ma usun mi-
 rakuse nõuded ja juumavaldused on selles kirjas
 parajas käsakaalus! Mis sa armad, kalline?
 (Kõlistab).

Karlotta (kes enam päält kuulanud ei ole).

Amidugi, kivi on suurepäraline!

5. etendus.

Endised. Annette (pah. p. eest).

Kurt. Annette, viige see kivi kohe apteekri juurde!

Annette. Väga hästi, paruni härra! Kas ma vastust
 ka pean ostama?

Kurt. Ei ole tarvis! (Annette keskelt ära).

6. etendus.

Kurt. Karlotta.

Karlotta (enesele). Hm, itema pean ma seda tunole
 ameti! On juba viimne aeg! (Silitab õrnalt tema
põske). Kas sa tead, armas Kurt, et sa mind

täna otse suuropäraliselt masseerisid? Iga päe-
maga kasvab su osavus.

Kurt (mäga uhkelt). Eks ole? Ma võin iga elu-
kutselise masseerijaga võistelda. Ma usun kogu-
ni, et minu süstem palju parem on, kui see, mis
harilikult tarvitusel on. Oma brošüüres, "Iga
mees oma enese masseerija", kutsun ma oma
süsteemi häid küljesid võimalikult arusaada-
valt ära seletada.

Karlotte (teda kõrvallehest näppides). Kas sa ka
tead, Kurtikene, et meile täna võõraid tuleb?

Kurt (nõeluiselt). Ah see - Sasha ja Alps?

Karlotte. Ei, pappas ja mamma tulevad meile
võõraks!

Kurt (kohkudes). Pappas ja mamma?

Karlotte (meelitades, lapselikult). Tead sa, ma ei
ole oma vanemaid kokkusa aastat enam näinud.
Mamma kirjutab iga kirjas, kui väga ta minu
järel igatses! Need värsed inimesed seentavad
ju päris ära oma väikeses pesakeses - mina
kutsusin nad siis mõnes päevaks siia oma
juurde.

Kurt (riiskaratas). Chis, seda sled sa tõesti teinud?

Ilma minu teadmata?

Karlotta (nagu enne). Ma tahtsin sind otamata röömustada, Kurtine!

Kurt. Otamata rööm, ja! (Käib edasi-tagasi).

See on täiesti võimata. — Sa tead, et see meie abielu eeltingimine oli, et mul sinu perekonnaga vähematgi kokkupuutumist ei ole.

Ja selle juurde jääb. Chis peavad minu sõbrad ütleva, kui nad sinu taati ja meeme kui kui minu perekonda siin näevad.

Karlotta (meelitades). Aga Kurtine, papp ja mamma röömustavad selle üle ju nii väga ja sulle ei tähenda see tõesti vmeti nii palju!

Kurt. Soo? Herra ju panna Snibbeke Kau-Ruppimist. Ei, armas laps, niimisi ei lase ma ennast lõksu ajada! Telegrafeeri onsa vanematele, et sa sa mingisugusel põhjusel neid vastu ei saa võtta — minu pärast, et mul äkki suure hulle peale on tulnud ja et ma ennast inimestevõjate suguru päälükse pean.

Karlotta. See ei lähe müüd enam. Nad on juba teel

ja võivad iga silmapilk siia jõuda!

Kurt (nutab oma rübara klaverilt, pahaselt).

Siis naab mina silmapiirilt, selle konksu pun-
tumise eest hoiar ma igal tingimisel nõrvale!

Karlotte (tema näevast kinni võttes) Aga Kurdikene,

Kurt. Ei, ma ei järe milgil tingimisel! (Paneb
rübara pähe).

7. etendus.

Endised. Annette.

Annette (ilusa kandikuga, mille pääl ei ole an-
kuseid). Samba kottidid, paruni härrale.

Karlotte (nutu). Need näevad ju väga ismääratavad
mõljad! - Muu konna proovitöö! Ma olen küesti
madishimulik!

Kurt (isuga). Nad näevad küesti ismääratavad
mõljad - väga ismääratavad! (üksutades). Ja see
suurepärase lõhn!

Karlotte. Mõtle omeli - määraastemajades on nii
halb süüs.

Annette. Kas härra suures söögisaalis mõi inai-
kuses söögitoas süüa tahavad?

Kurt (karoksalt). Ma ei söö üleüldse mitte!

Karlotte (paludes). Aga katsuda võiksid sa vähemalt, armas Kurt! (Watab õrnalt nühkara ära).

Kurt (lõikab ühe suutäie ära, süües). Püris tore! Täiesti suurepäraline! Hm, hm! Ainult natuke vähe! Annetu, nende kottelide jaoks on väike süügituba häa küllalt! (Sähel Annetu järel, pahem. p. teisest uksest ära, ilma Karlotte pääle vaatamata.)

8. etendus.

Karlotte (female järel waadates).

Hahaha! hehed! Oh need mehed! (Kella pääle waadates). Põel kasvateiskümmend - siis peaksinad pappu ja nanna uneti juha siin olema? Ehs jäävad nad võib olla rongile hiljaks? Need armsad inimesed ei ole ju reisima harjunud. (Sähel palsoni pääle, äkitselt elowalt). Säält nad tulewadgi juha, hurraa! (Schwitab rätikuga). Tere tulemast! Tere tulemast! (Jooset ruskelt ära. Sühikese wahaja järel tuleb palsonilt meejuga kupp.)

9. etendus.

Karlotta. Sübbeke. Pr. Sübbeke

Karlotta (ilmub, pahemal pool ilja, parem p. ema
näe kõrvas, eeskijas). Astuge aga sisse, mu armsad!

Olge siin isik kodused ja puhake ennast välja!

Sübbeke (manamoodi tšilindriga, niidist kin-
nastega, kaelasidenega, roheline plüsh vestiga,

pinkahelmadega kuuuga, suure vihmavarjuga,
reisitasku, lillelise tikandusega, pühit hulk

aga jalamati pääl jalgu). O, siin ei julge ju
sissegi minna - see on ju meie jaoks ileliiga
uhke, mu laps!

Pr. Sübbeke (ärapihkinud kõrgikirja salliga,
roheline sammeti karpotkübaraga, silmatorkavate
lilled ja paeltega, juuksepalminud üle kõrva

kõmmatud, verevaigust brasse pikade ripatsitega,
õredad kindad, suure kõrvi ja mäikesel huledalt
märvitud kohvriga). Aga tule ometi, manamees!

(Toukab teda, nii et ta lävel natuke komistab);

Karlottale) ha pean sind veel kord kaalustama,
mu laps! (Teeb seda). Kni ilusares sa oled läinud,

ja kui peenise sa välja näed, nagu päris suurt.

sugu daame. (Tub sügava sünkru). Sa alid ju müid
ka paruni prona! (ümber waadates). Ja kui ilus
kõin siin on! Ja see kõis on sinu oma! Et
meie mõlemad wanad inimesed sinust veel
niipalju rõõmu jaame! (Wurkub ja wõtab tus-
kurätiku wälja).

Sibbere. Waata, wanamoor, ma ütlesin ikka,
(tõstab parema käe esimese sõrme üles) meie
Lotte, ja, meie Lotte! (Waatab pilti). See on aga
punnili - waata wõeti, wanamoor!

Karlotta (naeratades). Wiisuguseid piltisid näed
sa meie majas igas toas, pappas.

Sibbere. So, so!

Karlotta. Aga istuge wõeti!

Sibbere (riigetaolile istudes, taharpoole wõjudes)

Pagana pihta! (Kartlikult naerdes). See on aga
imeliis tool!

Pr. Sibbere (on tagasihoidlikult sohvale istunud,
kõrw sõides. Karlotta istub tema kõrwale).

Mõttele wõeti, Lotte, sa tundsid wõeti kreialmeiste
Bunzeli wõinest Trinet? Ja läks müid mehile.

Karlotta. Kus kõesti!

Pr. Sõbbese (hahtsalt). Ja tead sa kellele? Schulze Robertile, selle rängearmilise Robertile! No mis sa nüüd selle kohta ütled?

Karlotta. Ma olen keeletu!

Sõbbese. Terene linn on ärituses!

Karlotta (kõsirelt). See on ma usun!

Pr. Sõbbese. Armas laps, sa elad üna mehega emeti õnnelikult?

Karlotta. Väga õnnelikult, mamma!

Sõbbese (ringi vaadates). Kust ta siis on, meie härra väimees? Chispärast siis teda sugugi näha ei ole?

Karlotta. Minu mees tuleb teid warsti tervitama.

(Tõuseb üles). Ma kutsun nüüd Annette ja kään asjad teie tuppa viia! Ja võtke emeti üli-riided ära! Ma tulen kohe jälle tagasi.

(Keskkelt ära)

10. etendus.

Sõbbese. Pr. Sõbbese. Annette.

Pr. Sõbbese. Aga väimees, kuidas sa jälle meil ja näed? Kaelasid on sul wiltu ja mestil on kaks nõõpi lakti lüünu. (Mõpitseb tema

riiete kallal). Kui meil mäimees, paruni kirra,
sind niiviisi näeks?

Snibbere (temale põse pääle lüües). Sa mõtled
ka kõige pääle! Sa aled päris nullatüks -
terve linn ütleb seda! Tule siis, vanamoor,
anna mulle nussu!

Pr. Snibbere (häbenedes). Aga Kristjan! (Suudlevad).
Annette (tuleb silmapilgul kuskelt sisse, naeratab
pilkavalt). Wabandage härrased - mind nästi
härraste asjad härraste kuppä esimesele kur-
rale wiia.

Snibbere (enesele). Väga wiisakas naesterahwas!

Pr. Snibbere (wäga sõbralisult). O, seda ei mõi
me ju sugugi nõnda, armas laps! Seda teeme
me juba ife. (Toob tooli). Kas te ei tahaks istet
wotta, preili?

Annette (naerdes). Täna wäga!

Snibbere (teda häameelil silmitsedes). Wäga ilus
naesterahwas!

Pr. Snibbere (ettehuitwalt). Kristjan! (Annettele).
Kas te juba enne seda minu kiire juures aliti
suuta paruniga abielusse astus?

Annette. Armuline prona, mina olen sellest päevast päält sinu teenistuses, kui härrased siia suuemaagasse elama asusivad.

Siiblere (uhkelt). Meie väimees, parim härra, on uneti terve?

Annette Oja, ta on kogunitäna masseeritud!

Siiblere. Masseeritud? Täevase, kas tal soovend valutavad?

Annette. Ei, ei, ainult ummas lõbus. (Wõtub reisitasku, kohvri ja ulatab käe kinni järele mälja).

Pr. Siiblere. Palun, nõu jätku aga siia, armas preili! (Tahub teda aidata.)

Annette (keskisesel). O, ma tänan, armuline prona, küll ma juba taime saan! (Mit asjad illoose eestkostjast trepist. Pr. Siiblere paneb ukse kinni).

Siiblere. No olen mina küll imet elus kuulnud, aga et keegi ennast lõbu pärast masseerida laseb, seda meel mitte!

Pr. Siiblere. Kes teab, ehk on see nii suure saavuti ja parumite juures nii moodis.

11. etendus.

Sõbbese, Pr. Sõbbese, Karlotta, Kurt.

Karlotta (tuleb pahem, puvalt teisest naisest, Kurti naasa kammatus). Aga tule ameti Kurt!

Kurt (veel siines, suurätkä näis, pahaseis). Kivi meestigi rehulikult lõpetada ei saa -

Karlotta. Armasd vanemad, siin esitelen ma teile üna meest!

Pr. Sõbbese (teeb siigava kriisk). On mulle suureks auks, paruni härra!

Kurt. Ma olen wainustatud, arustatud - proua ämm! (Annab temale käe).

Sõbbese (käse kaisutamises laiali hoies).

Folge minu rinnale, paruni härra wäimees!

Kurt (kiirvalt). Ma tulen, ma tulen, armas äiapappa!

(Sõbbese kaelustab teda).

Pr. Sõbbese (kartiinult häbenenud). Kas mina sa teid kaelustada tahan, härra wäimees?

Kurt (nagu ülewal). Kui teile seda tingimata tarwis on?

Pr. Sõbbese (kaelustab teda). Ah, härra wäimees.

(Muttis). Palun, tehke ta õige õnnelikuks!

Kurt | pr. Šibberet riika weel käte wahel hoides).

Keda?

Pr. Šibberet (nuttus). Meie Lotta!

Kurt. Ma katsun seda kõigest jõuust! Aga kui-
watage oma pisarad ära! (Pühis temal sun-
nätiga silmi

Šibberet (parema näe esimest särme tões). Ma
ütlesin ju alati, see Lotta, see Lotta!

Kurt | kelle riinal pr. Šibberet riika weel on).

Aga - auustatud ämm, kas te ei taha amale
teist kohta puhkamiseks valida?

Karlotta, Tule, mamma, istu minu juurde!

(Pr. Šibberet istub tooli pääle sohva kõrvale, mille
pääle Karlotta istub).

Kurt | istub Šibberetiga wäikse lana juurde pah. p.)

Kas teie ei kartnud siia reisida - auustatud ämm
ja äi? Nüüd juhtub ju nii palju raudteeõnnetusi!

Šibberet (päris tõsiselt). O, niisugusti rongidega
me ei sõida!

Kurt. Kalgju!

Šibberet. Mis?

Kurt. Wahandage! - mu mõtted on laiali.

(Pühit suurätiga utsaesist ja pistab selle siis
nagu tasku rätiku pahem. püksitaskusse).

Pr. Sühse (rõõmsalt). Küll see oli aga äärmis-
terves linnas, kui (Karlotte) sinu kivi
sinna jäudis!

Sühse. Ma näitasin teda kahe meie piima-
puodimehele, tema jutustas seda kahe ühenõu-
niku prona nõõgitühurule (hiilgades ja
omale parema põlme pääle koputades) ja kol-
me minuti järele teadis seda juba terve linn!

Kurt (kõrvale, naljakas meeleärakeitmisel)
Oh sa püha taevase!

Pr. Sühse (mäga rahulaldavalt). Kõik soovisimad
meile õnne - isegi õpetaja härra Schulz, kelle
juures sa leiris käisid, Sette! Aga radidust
mõis neil juba igalühel utse silmist lugeda!

Sühse (mäga uhkelt). Ja kas te teate, kuidas
nad terves linnas niid niid nimetavad?

(Käsi pünetaskus). Wänares paruniks! Kähähä!

(Kurt nihutab rahulikult sias ja sinna).

Karlotte (paberossi põluna süntades, mõttes). Wana
hää õpetaja Schulz - ta ütles mulle sagedasti,

sinust midagi mõistlikku ei saa, sellepärast
et ma leeritudidust väga sügavasti pöördusin.

Pr. Sõbbese (uhkelt). Ja muidu sinust umeti
paruni proua saanud!

Sõbbese. Wastu, manamoor, suitsetada uskab ta
ka!

Pr. Sõbbese. Ah sa heledes, muidu aluses ma jutu
päiasja peasegu ära unustanud! (Paar korvi
ligemale) che kõime teile umeti ka kosti.

(Korvi awades). Paar amatehtud tangurorsti!

Sähne! Neid te suures linnas juba nii häid ei
saa! Ega me umeti ka palja käega kulla ei
tahtnud. (Üht warsti rülestäites) Katsuge aga,
härna wäimees!

Kurt (wõtab kohmetult). Ehm, ma ei oleks usku-
nud, et teie pool nii ilusaid warstisid tehtakse!

(Annab tagasi).

Sõbbese (nime tagumisest taskust sinise paberi
sisse mähitud pakki wälja wõttes). Ja mina
kõin teile, paruni härra ja wäimees, terve kasi-
na sigarisi kaasa - kõige paremaid, mis kaup-
mehel Schröderi juures saada oliwad. Nad

maksavad seitse ja pool penni - see tähendab
tükk! Need saavad teile kindlasti maitsuma!
Kas te ei taha rohu natsuda?

Kurt (tagasi tärjides). Pärast, pärast! Igatahes
kärnan ma teid väga, armas - äiapappa! Ja
teid ka, armas - ämm! (Pistab silmalt lah-
tise pari pahem. p. valjaspoole rinnataskusse.)

Karlotta (ülestaukstes). Wabandage mind üheks
silmapilguks, armsad wanemad, ma lähen ja
panen ennast riidusse ja -

Snibbke (verduhtyt). Ja aga, kas sa siis praegu
riidis ei ole?

Karlotta (naeratades). See on ju ainult mu kom-
miskleit, pappa! Kurt saab nii lahke olema
ja näitab mahepääl meie suurt aeda suurema-
ja taga ja meie kalatiiki! Kägemiseni õige peal.
(Kurdi poole käemisen tehis). Jumalaga, me-
hekene! (Esimesest uksist pahem. p. ära).

Kurt (nõrvale pool pahaselt). Müüd on mul
siis lõhn oma naese perekonnaga! (Kõnartsi
pr. Snibbekile). Tui käsiti armuline prona -
ma wiin teid otse kalatiiki! Tähendab, kala-

tiigi juurde. (Wit pr. Sõbbene pahem. p. teisest
urksest ära, Sõbbene järel).

12. etendus.

Sasha. Härra v. Mps. Dill.

(Väitelava jääb mõneks silmapilguks tühiaks, siis
tulevad ülevalt nimetatud isikud, juba valjas
valjusti juttu ajades ruskelt sisse).

Dill (blond, nahekümneviie aastane, kergatsi-
moodi, meidi lullakas, halli tsilindriga, hele-
punase atlas kaelasid, kuld näpits, mõrv üle
nõrva pantud, taab Sasha näenõrval sisse).

So, siin me siis ollesime nüüd, ilus pruun,
jõ ma rahetseu ainult, (terna pahemal kätt
suudeldes) et ma sellest näeresest nüüd lah-
kuma pean! (Õnnevoadates). Täna näetakse
meid siin aga vägev ineliskult mastu! Ühtegi
inimest ei ole näha!

Sasha (jalg rattasäidur ülikonnas, jookymüts,
sinine meesterahva spordisärk, piks must
meesterahva shlips, kollane nahast müü, mille
wahel kaks roosi on pistetud, spordisingad,
natsapiits). Wõi alla, ehk magavad nad siin
meel?

Ulps (neljakümne aastate algusel, paks, hakenbar-
tidega, natuke hall juha, päälagi vähe paljas,
jalgrattasõidu ülikommas, püksid ninni põlvini,
sääremarjade ümber sukad, natuke lõõtsutades).

Na, doktor, te olete oma nihluse hüljalt kas-
tanud. (Puristab). Ma ütlesin ju teile, osaw
rattasõitja võib igas raudteega võistelda!

(Puristab). Haha! Seda haput nägu, kui me
teist mööda kihutasime! (Otsaesist püksides).

Na, palun on meil selli juures küll mehiselt
hakanud!

Dill. Kui need lambapääd mitte igas jaamas
igavene aeg peatanud ei oleks, aga nanda -
na, ma olen oma pandeli senti kaotanud,
härra Ulps!

Sasha (on hoolimata pahumali p. lausa juurde
istunud, Ulpsile). Ahopsi, minu väikene peegel!

Ulp (võtab taskust ilusa peelgi välja, väga
õrnalt). Siin, mu kiireke!

Sasha (seadab peelgi ees oma mütsi ääri, Dillile)

Doktorikene, kas te ei saaks mõnda lehte teadet
sisse panna, et ma jalgrattaga möödu sõidu

ette võitsin ja ninapikuselt enne päralt
jõudsin?

Dill. Ninapikuselt - see ^{ei} tähendaks teie nina
juures palju!

Sasha. Ütleme siis ainult: „Hiljaksalt võitsin!“
Ma ei taha seda sugugi reklaami pärast, ainult
et - (naeretades) oma armsaid sünni näite-
laval vihastada!

Dill. Kallis Sasha! Teie saate on mulle käsikes!
(Kirjutab pihitsiga mõne sõna oma manšeti
pääle).

Sasha. Dillikene, teie olete ingel! (Ennast meel seades)
chopsi, minu juukseväelad!

Alps (võtab parikese taskust). Siin, mu hõirekene!

Sasha (Alpsile). Sa toid mulle täna hommiku
kõik arvustused, ainult „Pusti“ mitte, mis-
pärast?

Alps (Kõrvale puigeldes). „Pusti“ arvustus on
mii tähtsusetu, et -

Sasha. chopsi, sa varjad minu eest midagi -
(jalaga vastu maad liües) anna „Pusti“ siia!

Alps (cartlikult lüües taskust võttes). Siin ta on, mu
hõirekene!

(Dillile). Pange nüüd tähele, doktor, nüüd tuleb
müristamine!

Dill (puulwaljusti). Mis sääl siis seisab? Ma ei ole
täna veel sugugi -

Sasha (päälehaates). See on ju häbemata! Minust
minelakse paari näduse sõnaga üle „preili Sasha
oli esseejulius nagu inka“, ja Wäldau kohta
koob ta silmapilva jorru terve 2½ rida pikemalt
ja päälegi meel on tema nimi rasvaselt trükitud!

Waaruväärt! (Taas edasi-tagasi kondides). Inimene,
kes nii kõhn on nii et kondid lagisevad!! (Wihaseks
Ulpsele). Sa kirjutasid silmapilva arvestajale ja
ütled talle, et ta esel on!

Ulpse (kartlikult). See ei lähe ometi!

Sasha (Dillile). Kas ma ei võiks 5 II põhjal ar-
vustuse ühendust nõuda? (Dill kehital õlgasid).

O, see on häbemata! (Wiskab aja lehe kartsutatu
põrandale). Ahul lähub süda halvaks, hupsi,
minu tilgad! (Langeb väiksele sohvale).

Ulpse. Siin, mu hiiruse! (Wõtub selle
mestitaskust).

13. etendus.Endised, Annette.

Annette (esimusest uuestest pehem. p.). Tere -
paruni proua nägi härrasid tulema ja palus
silmapiilguks ennast vabandada. Paruni proua
panevad ennast veel riidesse.

Sasha (pilvarvalt). Paruni proua? See on
ju uudis!

Annette (nutu). Ah, härrased ei teagi veel seda
suurt uudist?

Dill (wäga hirmusalt). Suur uudis?!

Sasha } mis siis on? Mis siis juhtunud on?
Nips }

(Kõik kolm on uudishimuliselt Annette ümber
võgunud.)

Annette (enne rümbet-waadatis, tähtsalt, tasasema
häälega). Armuline proua ja paruni härra on
endid salaja ära lofunud laulatada! Ja selle-
parast on ka armulise proua - paruni proua -
wanemad - tänasid sija sülasse tulnud.

Sasha } Ei ole võimalik!
Dill. }

Annette (õhinaga). O, see on päris kindel! Ma kuulsin seda paruni proua wanemate eneste suust - palun - ärge mitte ütelda, et mina seda teile ära rääkisin, võib olla paruni härra ei soovi seda ja mulle tuleb selle läki pahandusi -

Dill. Waikimine on loll asi, (parandab) asi -

Mlps. Te võite mureta olla. (Annab temale raha)
Sähke, mõtke see oma waikimise eest!

Annette. Täna on väga armuline härra!

Sasha (pilkanalt). Kuidas need paruni proua wanemad siis wäljajäewad?

Annette (ülgesid rahitades, põlastusega). Ah Jumal!

Neljanda klassi sõitjad! (Kõik naeravad,

Annette pah. p ette ära)

14. etendus.

Mlps. Sasha. Dill.

Dill (nerviliselt, kella waadates, Mlpsile). Hm, kui ma telegraafkontorisse ruttan ja selle sõnume meie toimetusele telefoneerin, siis tulib ta weel päälünnasesse numbrisse - ja,

sele ma teen! (Sasha ja Ulpsele). Te wabandate,
kohus kutsut! (Ära minnes). See on kurd
ameti nudis. (Keskelt ära).

15. etendus.

Sasha. Ulpse.

Sasha (istub klaveri ette, vihasele, liüb wahet-
pidamata piitsaga wastu lauda).

Ulpse (wõtab komponeeritossi, kartlikult). Kas sa
ei taha ennast ihe komponeeriga karastada,
mu hiirese?

Sasha (wäge vihasele, kõwasti). Ei! (künnale).

Te sai siis ameti paruni wiimars niikaugele -
sellel inimesel on aga hõhemata õnn!

(Ülestõustes, kõwasti). Näed sa, Ulpse, parun
Kurti pearsid sa unale eeskujeks mõtma!

Kiwiisi toimetas tõsine auunes!

Ulpse. Rahusta ennast ameti, hiirekene - sa tead
ju, et ma hääneliga kõin sinu soawid täidan,
ainult mis alielusse puutub, siis on mul -

Sasha (jääb Ulpsele, kus sohwal istub, seisma
ja mehik piitsaga tema minna ees). Sa arwad
mist, et mina karlothali seda lõbu walmistan,

et tema kui meie naene minn pääl üleõla
vaatab? Sa seisad nüüd juba kausa küllalt
sihe jalaga abielus - emblekumb, kas sa jäuad
nüüd otsusele teist jalga ka sisse panna, ehk -
meie ei tunne teine teist enam? -

Alps (teha rahustada katsudes). Aga kühkene!

Sasha (mihaselt edasi-tagasi kõndides). Sellel
hüütamisel on nüüd lõpp!

16. etendus.

Alps. Sasha. Kurt. Sjibbuke. ja Sjibbuke.

Kurt (enna Sjibbukeid pahem. p. teisest naisest
sisse tulevad, räägib ta kaga näitelama).

Palun minuga aga siit sisse, armas ämm
ja äiapapp - ma pean unale kuivad mi-
did selga panema. Araneetud apteker.

(Mõlemad Sjibbukeid tulevad märjalt sisse).

Sasha. Ja mis see siis on?

Sjibbuke (ennast kuivatades). Ei midagi. Naabri
hänna kastis pritsiga una peenraid ja tilgake
juhtus meie pääl koh. Ei tee midagi. (Aevastab)

Pr. Sjibbuke. Aita Jeesuse, pappi! (Aevastab).

Sjibbuke. Aita Jeesuse, mammii! (Kuivatemas nasteist).

Mlps (Sashale). Paruni mees perekond!

Sasha (teravalt). Jaska parem, kui midagi!

Pr. Stribere (siigavalt knirsu tehes). Härrased
on vist siin ka külas?

Sasha. Jah!

Stribere (siigavalt kumardades). Alandlik teener!
Meie väimees, paruni härra tuleb koju!

Pr. Stribere (Sashale, Mlpsi pääle näidates). See
on vist teie mees?

Sasha (kuivalt). Peaegu!

Mlps (nõrvale). Hm, ma peaksin ameti kurtile
tema abielusreastumise puhul mõnda ülla-
kust teha. - Oot, mul on üks mõte! (Sashale)

Sa vahandad mind vihes silmapilguks, mu
hiiruse - ma olen kohe jälle tagasi! (Striberidele)

Armuline prona! Mu härra! (Puttu reuselt ära).

Pr. Stribere (häbelikult - sübralikult Sashale).

Teie härra abikaasa näib waga üm ulewat -
kui paarirahmas ünnelikult koos elab - see
on pääasi!

Stribere. Sul on aigus, nannni!

Pr. Stribere. Eks paigäi? (Sis. ufajõstlineult Sashale)

Kas teil peenist peret ka juba on?

Sasha (niharelt). Ei!

Pr. Sõbbere (närvale, oma mehele, kahetsedes).

Pappi, see näib teda väga kummastavat!

Sashale). Noh, ärge veel lootust kartage, armast proua!

Sasha (närvale). Väimatu inimene!

17. etendus.

Endised. Karlotta.

Karlotta (uhkes heledas suveklidris, pahemp. astl).

Maahanda. mind väga, armast Sasha, et ma sind niikaua oodata laske sin! (Kaehustab teda)

Nagu ma näen, alad sa minu vanematega juba tuttaw. Su näsi näib ometi hästi?

Sasha. Tänan! Noh, sinu käest ei ole seda tarwis küsida - sa näed ju wälja, nagu elu ise!

Karlotta (wanematele). Noh, kuidas meeldis teile aed ja kalatiik?

Sõbbere (hiilgades). Ah, mu armast laps, sa elad ju siin nagu mõni printsess!

Pr. Sõbbere. Kui ometi pastinim proua seda

näha saaks, ta lähemad sõbradest lähki!

Sasha (nõrvalle) Ta ei ütlenud oma abielust sõnagi!
Kui ta arvab, et mina temale enne suovin,
enne kui ta mulle seda vormilikult teada ei
ole annud, siis eksib ta märga!

13. etendus.

Endised. Kurt.

Kurt (parem. p. teisest uksest). Ah, tere armas
Sasha. (Suudleb tema nähti). Mul ei olnud ai-
mugi, et tee siin uliti.

Sasha. Tere, parunnikene!

Kurt (wäga rahul, Karlottale). Ma alin praegu
kõrgis, et söögivalmistamist järle waadata;
kõik on kõige paremas korras. See Johann
näib täiesti kalliskivi olevat! (Waesterakwad
räägivad isekeskes). Hm, ma peaksin üieti
enne sööki vähe liikuma! Aga ma ei julge
aeda minna, apteeker kastab mind oma
kartustega meel kord.

Gräbber. Paruni härra väimees, ma lüdan,
et te kord meile ka küllasse tulete.

Kurt. Saotse aga, loutse aga! (Ääritselt Gräbberile)

ütelge õige, wana härra, kas te ennast juba
kord elus masseerida ulete lasknud?

Sõbbere (innestades). Masseerida? E-e-ei!

Kurt. O, see on väga kasulik ja hästi asi.
Masseerimine on ihule seesama, mis kaste-
mine kaignale on. Terve ihu saab läbi
triigitud risti ja rästi, pinnu ja põiksi.

(Käitab). Kõige päält määratakse ihu vaseliniga
sisse, siis (riika tulisumalt) hakatakse pare-
ma käe põidlaga hõõruma wana iluvalt
alla - see tahundab, see on wana moodi! China
leidsin koguni uue wiisi üles, mille järel
mitte enam iluvalt alla ei hõõrta, waid alt
üllesse! Kas te saate aru? (Teel neid liigu-
tusi Sõbbere juures). Kiirwiisi - riika altpoolt
ülles!

Sõbbere (karjub) Au!

Kurt (maeratahes). O, see ei ole sugugi walus.
Sellega karjub wärsti ära ja wiimati on see
päris lõbus. Otse igatsus tuleb selle järel!
Kas te ei taha seda kord katsuda, wana härra?

Sõbbere (kartlikult). Ma ei tea, mammi -

19. etendus.Endised. Dill.

Dill (keskelt, hõigis). Tere, panna härra.

(Karlottele). Waimustaw proua, lubage, et ma oma imetust teie jälgade ette tohin panna.

Teie näete nõiduslik wälja. (Suudle tema kõth)

Kurt. Tere, doktor härra! Kas ma tohin härrasid tutvustada? (Esiteledes). Härra Sübbeke, härra Dr. Dill!

Sübbeke. Wäga armas! (Annab temale käe, kõwale).

Dill. On mulle iseäranis armas.

Sübbeke (kõwale). Oha, see on niist majaarst, kes selle masselinnise siin käima paneb.

Dill (oli Kurti juure läinud, tasa). Minu kõige südamlisem õnnesoow, panna härra, teie abielusse astumiseks!

Kurt. Teie teate sellest ka juba? Täna, tänan!

Dill. Ja niisama teie uues perekonnas! Hammi ja pappu Sübbekeks!

Kurt (kõwale). Kui ma tal korda kõwerasse saaksin käänata! (Kõwasti) Kuis siis Uups on?

Dill. Härra von Uups oli ju alles praegu seal siin?!

20. etendus.Endised. Annette.

Annette (kirjaga kuskelt). Kiri apteexri härra
küest, paruni härra!

Kurt. Aha, see on vastus! (Annette kuskelt ära).

See nestis aga nana. (Alval ümberika). Mis,
ta saadab mulle rohutähe? Ah see, vastus
on teise külje pääl - kokkuvõetlik härra!

(Soel). „Aha härra! -“ (Wahelirääkides). Inha
see päälciri on häbemata! (Edasi lugedes).

„Aina kasvatatan oma kapsaid, kannan una
kastuste cest koolt ja teie tahate mulle kast-
mist ära keelata! Missuguse õigusega? Ma
ei jäta kastmist oma viimase hingetõmba-
miseni! Siin maani oli mul ainult väike
käsipõis, nüüd muretsen ma teie kiuste
omale aurupõitsi kolme taruga. Teie kirja
järelle ei ole ma selle üle veel selgusele jõudnud,
kas ma teid, mu härra, käsna-kastuste,
või orka-kastuste sekka pean arvama,
igatahis olite teie väga vastik taim! Kui
te peaksite julgeni minu majale läheneda,

siis võtan ma teid aurupritsiiga! Kõige sügavama auvartusega Theophil Topf, apteeker." (Kaljaka vihaga). Ah - see on liig! - china vastis kõsnakartus! Selle pillitreialiga tahan ma vähe arsteid viendada, enne kui tal auruprits kodus. (Kangelase julgusega). Karlotta, minu vihmavari!

Karlotta. Aga Kurtine, sa ei taha omelti tõsiselt selle inimesega tegemist teha!

Sükkere. Pärmi härra väimees, ärge minge teie saastava meel nohu. (auvastades)

21. stendus.

Sükkere. Pr. Sükkere. Dill. Kurt. Karlotta. Sasha.

Härra v. Ulps.

Ulps (suure roosinimeluga keskel). Armas Karlotta, lubage et ma teile need lilled annan ja teile selleks rõõmsaks fröndmuseks õnne soovim.

Karlotta. Ma tänan teid, härra von Ulps, leie olete aga alati viisakas!

Ulps (Kurtile kõvale). Tere, armas Kurt! Kõige päält armas pruut, luba et ma sulle sinu abieluks sidamest õnne soovim ja oma rõõmu sulle

avaldan, et sind, nõnda ütelda, üna perekonna kätte mahel leian.

Knut (pahaselt). Mätku sind —

Sjibbere (kes nähepääl klaverit maatas). Wa-
kardage, paruni häwa mäimes, kas sel orilal
sii mäised leetsad on, et nende pisiraste
pulsade pääle astumisest küll on?

Knut (kõnrale). Müid nätsel age maarti sii
kannatas! (Sjibberile pahaselt). See ei ole sellegi
ort, see on pesumasin maasikaga!

(hõlmed lähewad laga poole).

Sasha (näpistat Ulepsi kõnawerest). Mulle toud
sa kaks närust rassi kaasa ja Karlottale
toud sa riisuguse hiigla saure lilleringu?

Ulepsi. Aga, armas hiirekene, ma loikasin need
rassid ju tema enese aiast! (Sasha naerab ja
loikub taga poole, Dillile). Ah, doktor, kas
teate, ära saatsite?

Dill (näsa hõõrudes). Ja! Sõnum jõnab para-
jõsti siina, kui leht trükki läks. Ma palusin
mulle kobe üks number saata! (Sähel Sashaga
taga poole).

Kurt (Ulpsi juurde astudes). Kuule, wana sõber, sa lähed rattasõidust hoolimata iga päevaga parkemaks! Sa peaksid üige kord jälle mind emast masseerida laskma.

Ulps (hirmuga). Mitte miljoni eest! Mu kütje kendid walutawad wiimasest korrest veel. Anna mulle parim ühes mõistelis sigar, mu poeg!

Kurt. Wäid saada! (Wõtab sinise pakeri seest kättelepanemata ühe sigari).

Ulps. Tänan! (Siütab selle põlema).

(Täga näitelava on puhkpillide koor kuulda:
„Me pruudipärga pummme!“)

Kurt (kuulatama jões). Mis see siis on?

Karlotta. See näeb ju nii wälja nagu Ständchen?!

Ulps (etteastudes, uhkelt). Mu armsad, see on wäike nällatus, mis ma enesele lubasin teile valmistada. (Orkester mängib waljumisi, Ulps räägib ka waljumini). See on paarmarkoor, mis harilikult sääl wastas wõorastemajas mängib!

(Koor veel waljumini, Ulps kargjab). Ma ei wõinud uneti seda wäimsat juhtumist nii wäikeses mõõda lasta minna!

Kurt (vihaseelt). Mis liig, on liig! (Jookseb tasku-
rätti lehvitatades palkoni pääle). Jätke järele!

Jätke järele!

[Kaar mängib tushi ja siis jälle viisi edasi].

Kurt (rinnatasku järele haarates). Halastaja taervas!
Ma olen vist eksinud! Maene söber, sa suitsetad
minu äiapapa kõhu- ja koirrohtu.

Dill (tuleb keselt, päris määrg, kübar ja särs
kilguvad, raputab ennast). No, see on aga liig!

Kiik (lähisegamini). Mis siis teile juhtunud on?

Dill. Apteeker pidas oma pinnaas vihas mind
vist teemas, paruni härra, sest (aevastab, mõlemad
Süblered hüüavad: „Aita Teesuke!”) kui ma tema
aia lähedale sattusin, nägin ma pritsi vasest
otsa ja - lähemal silmapilgul oli mul selle
sisu seljas. (Aevastab).

Kiik (lähisegamini). Hirmus! See on ju skandal!
Selle üle peab korrektsust tõstma! (Karlotte köhistab).

Ulls (musutanvise pandelikest pakkudes). Sähve,
musuntage seda, duntari härra!

[Viidest pääle kuni lõpuni peab väga ruttu
näänima.]

Karlotta. Te peate kuuma punshi juoma, doktor,
ma rõõustasin juba Annettet?

Sasha. Kas te parem moodisse ei taha heita, dok-
torisene, ja tublisti higistada?

Kurt. Doktor, teie peate ennast enne ära kuima-
tama ja siis masseerimise teid!

Ennabesi (truu südamliselt naisele). Ohanna,
imelik, siin annavad teised kohtule nõu!

22. stendus.

Endised. Annette.

Annette (keskelt, pakk ajalehti käes).

Karlotta. Annette, laske kohe ranget punshi teha.
Mis te siis sääl koote?

Annette. Need lühed toodi praegu härra Dillile.
(Parem. p. teisest naisest ära).

23. stendus.

Endised, ilma Annettega.

Dill (võtab nutte ajalehed). Nüüd tuleb minu
väljakus!

Kurt (aimates). Mis siis jälle on?

Dill (eduvõlt lehti avades, mahetu vahel aevotades)

Suhage mulle, armustatud koosolejad, ühte teatri

sõnnuit ette lugeda, mis teid ehk natuke huvitaks. (Kõhatab) „Sihtkohta aeg enne koimetusse lõppu tuli meile sõnnu, mis laialise ringkonnale huvitav tohiks olla. Nagu me kuulame, on meie luguspeetud primabellerina, preili Karlotta Siibere härra parun Kurt von Eschen-Deisburgiga abielusse astunud. Kunstniku vanemad härra Kristjan Siibere ja abirauasa New-Ruppiniist (Siibered on röömsad) on sellise röömsaks juhtumiseks siia jõudnud ja noorepaari taredasse suvemajasse asunud, et seal kitsamas perekondlises ringis pidu pühitseda. Meie siidamelise õnnesaast simpatalise noorepaarile ja auuväärt äia ja ämmale.

Kurt (naljasaalt pöurutatult toolile langides.)

Ja seda loetakse niid must walge pääl igal pool kohwimajades, wõorastemajades, klubides, hoarviringkonnas. O, o, o!

Siibere (liigutatud). Paruni härra wäimees! Et teie meie tütre ära wätsite, oli wäga ilus teist, aga et teie meie pääl veel koguni uhke olete, seda ei unusta ma ial ära.

r. Sübbeke (niisama). Ja et teile meelehääd
ha, kolime päris teie juurde elama.

urt (kargab üles). Mis - mis - mis ?

arlotta (naeratahes). Vah, mu armas Kurt, näed
üid kui armas sul oma perekonna keskel on ?

urt (nihaselelt ägades). Ja, väga armas!

ilps (kis teisel pool Sashaga ägedalt vaidles,

üle Sasha käealt kinni Kurti ja Karlotta juur-

e, Sasha mürsab teda wabute wahel). Mu armsad,
ääd eskuju, mille teie meile andsite, et taha

Sasha (müks) - ää - meie tähele panna

äta. Ma olen otsusele jõudnud, neid oma

idemeid, mis Sashat minu külge - (müks)

ää - mind Sasha külge kaites, veel kõnema

aha, ja - ja - (müks) kihlasin ennast

raegu Sashaga ära!

r. Sübbeke (Sübbekele, kõrvale). Mis, papapi ? Nad
n abielus ja kihlawad ennast alles pärast ära ?

Sasha (õrnalt). Ahpsi!

ilps (niisama). Hiirekene!

Karlotta (siidamliselt). Saovin õnne, armas Sasha!

Sasha. Ja mina sulle ka, mu armas Karlotta!

(Kaelustavad)

Ennibere. Mammi! See tegivad nad nii nuttu, et
meie neile kui äi ja ämm nõnda meeldisime.

Kurt. Saovin ka õune, aga nüüd sööma!

(Parub Karlottale kätt, lähel ees: Siis Ulpis ja Sasha.

Sasha jääb rase pääl seisma)

Dill. Mina teen muusikat. (Mängib Mendelssohni
pulmamarssi.)

Ulpis. Hiiirekene! (Musu ära).

Ennibere. Mammi, seda tegivad nad nii nuttu,
et meie kui äi ja ämm nõnda meile meeldi-
sime.

Pr. Ennibere. Jah, pappi, peenikene perekond,
nagu meie, on ikka midagi väärt.

Ennibere. Mammi!

Pr. Ennibere. Pappi! (Musu, siis uhkelt näe-
alt rinni ära).

(Söpp).

